

رفراندوم پیشمرگه‌ها در اقلیم دیکتاتورها!

ابراهیم فرشی

رهبر کنونی اقلیم کوردستان، که برگزاری رفراندوم برای استقلال بخش جنوبی کوردستان را اعلام نموده، هنگامیکه پدرش مصطفی بارزانی فرمانده نظامی جمهوری ملی کوردستان در مهاباد بود، در این شهر زاده شد! پدر ایشان در سنین نوجوانی حکومت کوردستان به ریاست شیخ محمود حفید را تجربه کرده و شیخ نیز چندی بعد از میرنشین بابان در قرن نوزدهم میلادی بدنیا آمد. بدین ترتیب استقلال خواهی کردها نسل بعد از نسل، به نسل امروز منتقل شده، که بیش از یک قرن بنام قرارداد‌های سایکس-پیکو، لوزان و الجزایر مسکوت گذاشته شده است.

سیاست کشورهای انگلستان، فرانسه و آمریکا در خاورمیانه، آفریقا و بخشی از آمریکای لاتین، در طول صد و بیست سال گذشته، همراهی با خشن‌ترین دیکتاتوریه‌ها و ساقط کردن حکومت‌های مردمی نظیر مصدق در ایران، آئنده در شیلی و دیگر کشورها بوده، جلوگیری از تشکیل کوردستان مستقل بعد از جنگ جهانی اول نیز از زمره این سیاست بود، که هنوز در حق کردها اعمال می‌شود.

استقلال یک دهم جمعیت ملت کورد، که مبتنی بر رای و خواست آنان باشد، عین دادخواهی و دمکراسی طلبی است و نمی‌تواند تهدیدی برای دمکراسی و تشدید تشنج پنداشته شود. رهائی یک ملت که در محاصره دیکتاتورها قرار گرفته است، با کدامین منطق بر علیه دمکراسی ترجمه می‌شود؟ تو گویی تمامی کشورهای کوردستان در محاصره آنها قرار گرفته است، مهد دمکراسی بوده‌اند و کردها با رای انداختن به درون صندوقها آنها بر باد می‌دهند؟! مردمانی به تشدید تشنج در منطقه متهم می‌شوند، که در طول ۲۵ سال اخیر اهرم نیرومندی برای ثبات در منطقه بحران زده خاورمیانه بوده‌اند. مردمی که در طول ۲۵ سال اخیر نه تنها تهدیدی برای هیچ کشوری نبوده، بلکه خود از همه جهات مورد تهدید قرار گرفته‌اند.

بخش جنوبی کوردستان که راه استقلال در پیش گرفته، قسمتی از سه بخش کوردستان بوده، که بعد از پایان جنگ جهانی اول در جریان فروپاشی امپراتوری عثمانی به سه حکومت تازه تاسیس عراق، ترکیه و سوریه آویزان شد. این سه بخش زیر سلطه امپراتوری پارس، در جریان شکست امپراتوری پارس- صفوی، به امپراتوری عثمانی بخشیده شد و از آن تاریخ تا کنون حکومت‌های ایران هیچ وقت علاقه‌ای مبنی بر الحاق دوباره این سرزمینها در عرصه ملی و بین المللی از خود نشان نداده و اکنون بازماندگان صفویان در حکومت فعلی ایران، در خط مقدم جبهه اعراب شیعه عراقی، که هر روز بر تهدیدهای خود علیه استقلال کوردستان می‌افزاید، قرار گرفته‌اند.

در ماههای اخیر که اعلام برگزاری رفراندوم قطعی و رسمی شده است، حکومت ایران، سازمانها و دوائر دولتی و غیر دولتی، رسانه‌ها، احزاب از چپ و راست و میانه، افراد مذهبی، لائیک، نویسندگان و حتا آنان که فیلسوف خطاب می‌شوند، رساله‌ها در مخالفت با برگزاری رفراندوم نگاشته‌اند. بدون اینکه در خلوت خویش به این پرسش پاسخ گفته باشند، که چرا با آزادی "هم نژادان خویش!!" مخالفت می‌کنند؟ رفراندوم کوردستان به سنگ محکی برای سنجش دمکراسی خواهان در منطقه و جهان، رونمایی نقابها از چهره‌ها، تبدیل شده است.

سازمان ملل، اروپا و آمریکای "مهد دموکراسی" در کنار دیکتاتوریه‌های اسلامی ایران، عراق و ترکیه، علیه دمکراسی خواهی کردها، اشتراک نظر پیدا کرده‌اند و این سبماید واقعی جهان کنونی ماست. نفت، بازار اسلحه و بازار بطور کلی، دغدغه اصلی است، نه صلح و دمکراسی و دادخواهی!

کشورهای منطقه و غرب نه تنها از وجود منطقه آرام جنوب کوردستان زیانمند نبوده‌اند، بلکه سود فراوان نیز حاصل کرده‌اند. کشور عراق که خود توان نگهداری از مرزهای تحت فرمان خویش را نداشت و قسمتی از خاکش توسط داعش در کمتر از یک هفته اشغال شد، با تکیه به نیروی کردها توانست دوباره خود را حاکم بر این بخشهای کشورش بنامد. کشورهای غربی که ظاهرًا "توسط داعش غافلگیر شده بودند، با تکیه بر نیروی کردها دوباره بر منطقه مسلط شدند. این رویه همه کشورهای منطقه بوده که کردها را فقط برای پاسداری از مرزهای خود می‌خواستند، اکنون که کردها خود و خواسته‌های خود را مطرح می‌کنند با آن روی واقعی جهان روبرو شده‌اند.

امر برگزاری رفراندوم در این منطقه پدیده‌ای است جدید، کردها تا کنون در هیچ رفراندومی شرکت نداشته‌اند که مؤنید نظر و رای آنها باشد. تاریخ چهارصد ساله اخیر کردها در منطقه، تاریخ انعکاس نظر و رای آنها نبوده و تاریخ حذف آنها بطور کلی در معادلات سیاسی بوده، که آخرین مورد آن همین حکومت فعلی عراق می‌باشد، که کردها پایه اصلی و جدی تشکیل آن بودند، که در یک پروسه به ظهور دیکتاتوری جدید منتهی شد، که کردها ناچار از خارج شدن

از آن هستند . پافشاری بر ماندن کوردها در این اتحاد نامقدس، تأییدی بر ماندگاری دیکتاتوری از نوع مذهبی آن در عراق و کشورهای همجوار می باشد!

ظهور کشور جدید کوردستان، جدا از خواسته دیرینه کوردها، شانس و ایجاد موقعیت تازه ای برای همه دمکراتهای منطقه و صلح طلبان و سکولارها و دمکراسی خواهان می باشد، در صورتیکه کشورهای غربی این مسئله را درک کنند و در صورتیکه دمکراتهای منطقه از پوسته شونیستی خویش خارج شوند و همسو با دیکتاتورها از نوع اسلامی و لائیک عمل نکنند.

مردم اقلیم کوردستان با اعلام برگزاری رفراندوم استقلال کوردستان، گامی تاریخی برداشته‌اند و همه هست و نیست خود را در گرو آزمایشی گذاشته‌اند، که فقط می تواند از یک پیشمرگ سر بزند، آنها پیشمرگان دمکراسی در این منطقه دیکتاتور زده باقی خواهند ماند . هر فرد صلح خواه، حق خواه، دمکراسی طلب و نیک اندیش می بایست در کنار این پیشمرگان قرار گیرد!

نوزده سپتامبر ۲۰۱۷